

องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
ของนักท่องเที่ยวชาวจีน ตำบลลูเจิน มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

Tourism Components that influence Decision Making to Travel Natural and
Cultural Tourism of Chinese Tourists in Wuzhen City, Zhejiang Province,

People's Republic of China

闫小明*

Yan Xiaoming

ณัฐนันท์ ฐิตียาปราโมทย์**

Nuthanan Thitiyapramote

Received : March 11, 2021

Revised : May 19, 2021

Accepted : November 15, 2021

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระมีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว ระบบขนส่งสาธารณะ
คุณภาพของที่พัก การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว ความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวกและการ
ตัดสินใจท่องเที่ยว และ (2) ศึกษา องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและ
วัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนตำบลลูเจิน มณฑลเจ้อเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีนประชากร คือ
นักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 384 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ใช้สถิติพรรณนา วิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติอนุมานวิเคราะห์ด้วยการถดถอยพหุคูณ การศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีน
มีความคิดเห็นต่อทุกปัจจัยองค์ประกอบการท่องเที่ยวระดับมาก โดยสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวและ
การตัดสินใจมีสัดส่วนเท่ากัน (3.64) รองลงมา คือ การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว (3.63) ระบบขนส่ง
สาธารณะ (3.60) ความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก (3.59) และคุณภาพที่พัก (3.55) ผลการวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุดมีค่า
สัมประสิทธิ์การถดถอย 0.305 รองลงมา คือ สิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว มีค่าสัมประสิทธิ์การ
ถดถอย 0.220 ระบบขนส่งสาธารณะ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย 0.152 และความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย 0.151 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นคุณภาพของที่พัก
ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีน

คำสำคัญ : องค์ประกอบการท่องเที่ยว / การตัดสินใจท่องเที่ยว/ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม /
นักท่องเที่ยวชาวจีน

*นักศึกษาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Master of Management program students Management branch Faculty of Management Lampang
Rajabhat University

**อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Lecturer of Master of Management Program Management branch Faculty of Management Lampang
Rajabhat University

ABSTRACT

The purpose of this independent study were: (1) To study the opinion level about environment and tourism motivation, public transport system, quality of accommodation, tourism activities management, various facilities of cultural and natural tourism of Chinese tourists decision-making in Wuzhen. (2) to study tourism components that influence decision making to travel natural and cultural tourism of Chinese tourists in Wuzhen City, Zhejiang Province, People's Republic of China. The sampling group of Wuzhen tourists, consisting of 384 people. The tool is a questionnaire with descriptive statistics, percentage, average, standard deviation and inferential statistics by Multiple regression analysis and enter selection technique. The outcomes of independent study revealed that the opinions level of environment and tourism motivation and tourists decision-making are high level (mean=3.64), followed by tourism activities management (mean=3.63), Public transport system (mean=3.60), Various facilities (mean=3.59) and the last quality of the accommodation (mean=3.55). These factors were valued at most level. The outcomes of multiple regression analyzed that the tourism activities management had direct effect toward tourists decision making, coefficient is equal to 0.305, and followed by environment and tourism motivation had direct effect toward tourists decision-making, coefficient is equal to 0.220, public transport system had direct effect toward tourists decision-making, coefficient is equal to 0.152, various facilities had direct effect toward tourists decision-making, coefficient is equal to 0.151. All factors were significant at 0.05, accepted quality of accommodation had no direct effect toward tourists decision-making.

Keywords : Tourism Components / Tourist Decision Making/Natural and Cultural Tourism/ Chinese Tourists

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นการระดมทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้มาทำการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณค่าเพิ่มต่อมนุษย์ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสุขและช่วยให้มนุษย์ได้รับการพักผ่อนหย่อนใจส่งผลให้รัฐบาลของทุกประเทศได้ทำการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเพราะเป็นการเปิดโลกทัศน์ช่วยให้มนุษย์มีทัศนคติที่กว้างไกลเกิดประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวสามารถรับรู้และเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงโดยทำให้เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของแต่ละประเทศเพราะการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ในรูปแบบของการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาหมุนเวียนภายในประเทศช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินของประเทศรวมถึงรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทำให้เกิดการลงทุนทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงและที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจการนำเที่ยว ธุรกิจอาหาร และการพัฒนาธุรกิจการจัดจำหน่ายของที่ระลึกส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวผ่านการจ้างงานในธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น (Tourism Authority of Thailand, 2020) ท้ายที่สุดทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราและการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมให้แก่คนภายในท้องถิ่นตลอดจนช่วยเพิ่มรายได้จากการเก็บภาษีของรัฐบาลเพื่อนำมาทำนุบำรุงประเทศประโยชน์ในด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกสบายรวมถึงการ

เพิ่มรายได้ต่อหัวของก่อให้เกิดชุมชนท้องถิ่นและเกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นระดับรากหญ้าให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น (Ministry of Tourism and Sports, 2018)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศได้กลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นดัชนีวัดสถานะทางเศรษฐกิจและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ หากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่สดใสก็จะส่งผลดีทางด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตและการสร้างงานของประเทศนั้นๆ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงถือได้ว่าเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่แสดงบทบาทเด่นชัดในแต่ละปีที่ผ่านมา ตลาดการท่องเที่ยวในประเทศและตลาดการท่องเที่ยวต่างประเทศเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลทำให้รายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับเป็นมูลเหตุของการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องออกมามีจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเช่นกัน (Khan, Bibi, Lorenzo, Lyu, & Babar, 2020) เพราะการท่องเที่ยวเป็นการกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจซึ่งนำไปสู่การจ้างงาน สร้างอาชีพการกระจายรายได้และการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากมาย เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประชาชน และประเทศชาติ และนำไปสู่ความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวจีน (Ministry of Culture and Tourism of The People's Republic of China, 2020)

ปัจจุบันการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมของประเทศสาธารณประชาชนจีนรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวได้กลายเป็นส่วนสำคัญของชีวิตของบุคคลโดยทั่วไป เพราะบทบาทของการท่องเที่ยวเป็นการหนุนเสริมเศรษฐกิจของประเทศและกำลังทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการบริโภคส่งเสริมการจ้างงานสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ จากข้อมูลในปี ค.ศ. 2019 จำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศอยู่ที่ 6.06 พันล้านคนและยังคงเพิ่มขึ้น รายได้จาก การท่องเที่ยวตลอดทั้งปีอยู่ที่ 6.63 ล้านล้านหยวนส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Domestic Product: GDP) อยู่ที่ร้อยละ 10.94 ล้านล้านหยวน (China Tourism Academy, 2019) สำหรับปี ค.ศ. 2019 ตำบล อุ่เจินมีนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวจีน 9,182,600 คนทำให้เกิดรายได้ตลอดทั้งปีเท่ากับ 2.179 พันล้านหยวน (China Business Network, 2020)

อย่างไรก็ตามการพัฒนาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในตำบลอุ่เจินเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวขนาดใหญ่ที่ได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยได้ทำการผลักดันเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้มีการขยายตัว และหาแนวทางในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตำบลอุ่เจินให้มีศักยภาพมากขึ้น รวมถึงรัฐบาลมีนโยบายในการเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างอุตสาหกรรมทุกประเภทและเปิดภูมิภาคสู่โลกภายนอกมากขึ้น อีกทั้งตำบลอุ่เจินมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ในทำเลที่เหมาะสม การคมนาคมมีความสะดวก ลักษณะภูมิภาคและประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมถึงความมีชื่อเสียงที่ยาวนาน มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม มากกว่าตำบลอื่นๆ รวมถึงมีการวางแผนและการออกแบบผังเมืองมีความเหมาะสม จึงเป็นปัจจัยเอื้อให้เกิด อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Yang, 2019) ดังนั้น หน่วยงานท้องถิ่นได้มีการกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่ตรงเป้าหมายและตลาดในวงกว้าง นับเป็นข้อได้เปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อให้ความสามารถแข่งขันในยุคของสังคมสมัยใหม่ เพราะประชาชนส่วนใหญ่ต่างกระตือรือร้นที่จะออกจากเมืองเพื่อแสวงหาความสุข ด้วยการสร้างบรรยากาศที่เป็นส่วนตัว โหยหาความจริงแท้ดั้งเดิมของวัฒนธรรมและโยหาสิ่งที่เป็นธรรมชาติเพื่อสนองความต้องการของตนเอง โดยเฉพาะตำบลอุ่เจินมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงามและภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมที่ยาวนานกว่า 7000 กว่าปีสิ่งเหล่านี้ คือเหตุผลที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมเยือนตำบลอุ่เจิน (Wuzhen Tourism Website, 2019)

ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในตำบลลูจิ้นได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว แต่ปัญหามากมายเกิดขึ้นเช่นกัน เช่น ความไม่พร้อมของการคมนาคมที่เป็นเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติในการมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยตรงโดยเฉพาะพื้นที่ชมทิวทัศน์ของตำบลลูจิ้นนั้นมีเส้นทางท่องเที่ยวระยะสั้นและขาดการเชื่อมโยงซึ่งกันและกันทำให้นักท่องเที่ยวมีความลำบากมากที่จะเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวหลายๆ แห่งบางครั้งราคาตัวที่สูงในแต่ละเทศกาลของการท่องเที่ยวทำให้มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยว เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นต้นทุนของนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นคุณค่าที่รับรู้ทางด้านราคาที่เหมาะสมทำให้การเข้ามาท่องเที่ยวลดลง การขาดนวัตกรรมในด้านสถาปัตยกรรมที่สวยงาม เช่น จุดชมวิววิวดังทิศตะวันออกเส้นทางการท่องเที่ยวของตงชาน ซึ่งมีความยาวประมาณ 1.5 กม. มีสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่าจำนวน 10 แห่งและสถานที่ท่องเที่ยวหลักเพียง 6 แห่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีขนาดเล็กกว่าจุดชมวิวอื่น ๆ ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวยังไม่ได้สัมผัสกับทิวทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่บางคนที่สามารถดูอาคารและทิวทัศน์ที่สวยงามเท่านั้นและขาดประสบการณ์การชื่นชมภูมิทัศน์ของจุดชมวิว สำหรับตัวสำหรับจุดชมวิวในตำบลลูจิ้นโดยทั่วไปคือ 150 หยวนต่อคน แต่ในขณะที่ตัวสำหรับจุดชมวิวอื่นๆ ในพื้นที่เจียงหนานคือ 100 หยวน/คนซึ่งไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้

ด้วยการแข่งขันที่รุนแรงในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ครั้งใหม่ (COVID-19) ส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตตำบลลูจิ้นเผชิญกับปัญหามากขึ้น โดยที่รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนตัดสินใจจะจัดการเข้าประเทศของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ถือวีซ่าหรือใบอนุญาตถิ่นที่อยู่ชาวต่างชาติที่ใช้บัตรเดินทาง รวมถึงการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ถูกตรวจสอบการเดินทางเข้าแต่ละจังหวัดหรือถูกกักไม่ให้เข้าประเทศและนโยบายการไม่ต้องขอวีซ่ารวมถึงวีซ่าทำเรื่องจะถูกระงับการเข้าด้วยวีซ่าทางการทูตด้วยนโยบายเหล่านี้จะส่งผลโดยตรงต่อการมีส่วนร่วมของชาวจีนหรือชาวต่างชาติที่เข้าร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ตำบลลูจิ้น เมืองเจียงซิง มณฑลเจ้อเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีนส่งผลกระทบต่อรายได้จากการท่องเที่ยว (Ministry of Foreign Affairs and National Immigration Administration of the People's Republic of China, 2020) ปัจจุบันนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในตำบลลูจิ้นสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างปลอดภัยและเป็นระเบียบภายในจังหวัดด้วยบาร์โค้ดไม่จำเป็นต้องแสดงใบรับรองสุขภาพใบรับรองการเคลื่อนที่บัตรโดยสารรถที่แยกต่างหากและไม่มีมาตรการแยกสำหรับนักท่องเที่ยวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดในการฆ่าเชื้อโรคการระบายอากาศการวัดอุณหภูมิผู้โดยสารและการลงทะเบียนข้อมูลการส่งมอบผู้โดยสารที่ใช้การคุ้มครองพนักงานและมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดอื่นๆ ในกระบวนการป้องกันการแพร่ระบาดครั้งใหม่มีการควบคุมและจัดตั้งพื้นที่สังเกตการณ์ตามกฎระเบียบผู้โดยสารที่มีไข้ควรแยกให้ตรงเวลาและขนส่งเพื่อรับการรักษากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด (China State Council Information Office website, Hubei Province COVID-19 Prevention Work Press, 2020) การดำเนินการของรัฐบาลเหล่านี้สามารถรับประกันการเดินทางที่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและดึงดูดผู้คนจากจังหวัดอื่นๆ มาที่ตำบลลูจิ้นมากขึ้นดังนั้นภายใต้สถานการณ์ใหม่จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างและปรับปรุงการขนส่ง รวมถึงที่พักกิจกรรมสิ่งอำนวยความสะดวกจุดชมวิวและอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยที่จะทำการศึกษาปัจจัยดึงดูดการท่องเที่ยวด้านใดบ้างที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวและเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและความน่าสนใจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในตำบลลูจิ้น เมืองเจียงซิง มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว ด้านระบบขนส่งสาธารณะ ด้านคุณภาพของที่พัก ด้านการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการตัดสินใจท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีน ตำบลลูเจิน เมืองเจียง มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนตำบลลูเจิน เมืองเจียง มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

สมมุติฐานการศึกษา

- H:1 สิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว
- H:2 ระบบขนส่งสาธารณะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว
- H:3 คุณภาพของที่พักมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว
- H:4 การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว
- H:5 ความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวกมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมตำบลลูเจินเมืองเจียง จำนวน 9,180,000 คน (Sina, 2020) ดังนั้น ขนาดตัวอย่างเปิดตามตารางของเครซีและมอร์แกน (krejcie & morgan, 1970, pp.607-610) โดยคาดว่าสัดส่วนของประชากรมีระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.5 และระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 384 คน ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาภายใต้แนวคิดและทฤษฎี 5A's ของหน่วยงาน Tourism Western Australia (2008) โดยงานวิจัยนี้จะมีการทดสอบว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่ รวมถึงแนวคิดการตัดสินใจด้านการท่องเที่ยวประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนของ Swarbrooke & Horner (2007); Siriwan & Suporn (2003, p.220) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มณฑลที่อยู่อาศัยของนักท่องเที่ยว จำนวน 8 ข้อ ตอนที่ 2 ข้อมูลองค์ประกอบของการท่องเที่ยว จำนวน 5 ด้าน คือ (1) ด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว (2) ระบบขนส่งสาธารณะ (3) คุณภาพที่พัก (4) การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว และ (5) ความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการตัดสินใจท่องเที่ยว โดยใช้เกณฑ์จำนวน 5 ระดับ (rating scale) ประยุกต์ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1970, p.76) ซึ่งกำหนดระดับความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ โดยระดับมากมีค่าเท่ากับ 5 และระดับน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิเคราะห์ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยว ตำบลลูเจิน ก่อนหน้าที่จะเก็บข้อมูลจริงจำนวน 30 ชุด เพื่อทำการวัดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) ตามวิธีของครอนบาค โดยสรุปค่าความเชื่อมั่นโดยรวม เท่ากับ 0.958 และได้ทำการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Item-Objective Congruence) โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.944 หลังจากนั้นไปหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ทั้งฉบับมีค่ารวมเท่ากับ 0.864 หลังจากนั้นได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวจีน ผ่านแบบสอบถามออนไลน์ (Online) ผ่าน Google form และสร้าง Web Application (www.wjx.cn) แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมตำบลลูเจิน เมืองเจียง

มณฑล เจ้อเจียง จำนวน 8 แห่ง เนื่องจากเป็นสถานที่ซึ่งมีชื่อเสียงและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่างประเทศ คือ (1) โรงย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ (2) โรงหลอมเหล็กหยงซาง (3) โรงหนังสือเจาหมิง (4) พิพิธภัณฑ์เจียงหนานร้อยเตียง (5) สะพานว่านซิง (6) หอศิลปะมู่ซิน (7) พิพิธภัณฑ์ไประณีย์อุ๋นเจิ้น และ (8) โรงละครอุ๋นเจิ้น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เก็บรวบรวมข้อมูลเดือนมกราคม พ.ศ. 2564 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ในการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ สถิติอนุมาน (inferential statistics) วิเคราะห์ด้วยการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยเทคนิคการนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter Selection) จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจท่องเที่ยว

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนตำบลลูเจิ้น เมืองเจียซิง มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-30 ปี มากที่สุด รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด สถานภาพโสดมากที่สุด รองลงมา คือ แต่งงาน และสถานภาพหย่า/หม้าย น้อยที่สุด การศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา รองลงมา คือ อาชีพอิสระ พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ นักธุรกิจและจิตรกรและนักดนตรี ด้านรายได้พบว่าส่วนใหญ่น้อยกว่า 2,000 หยวน รองลงมา คือ ระหว่าง 2,001-5,000 หยวน 5,001-10,000 หยวน ลำดับสุดท้าย คือ ระหว่าง 10,001-15,000 หยวน ส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวโรงหนังสือเจาหมิง รองลงมา คือ สะพานว่านซิง พิพิธภัณฑ์เจียงหนาน โรงหลอมเหล็กหยงซาง หอศิลปะมู่ซิน พิพิธภัณฑ์ไประณีย์อุ๋นเจิ้น โรงละครอุ๋นเจิ้น ลำดับสุดท้าย คือ โรงย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากมณฑลเจ้อเจียง รองลงมา คือ มณฑลเจียงซู เมืองเซี่ยงไฮ้ มณฑลชานตง มณฑลฝูเจี้ยน มณฑลหูเป่ย์ มณฑลเหอหนาน ลำดับสุดท้าย คือ มาจากมณฑลอานฮุย และมณฑลกวางตุ้ง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวและการตัดสินใจ ตำบลลูเจิ้น เมืองเจียซิง มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นระดับมากทุกปัจจัย โดยปัจจัย 2 อันดับในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวโดยรวม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.485 และด้านการตัดสินใจท่องเที่ยว คือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.485 รองลงมา คือ การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.63 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.497 ด้านระบบขนส่งสาธารณะ คือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.473 ด้านความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก คือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.494 และลำดับสุดท้าย คือ ด้านคุณภาพของที่พักรวมเท่ากับ 3.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.481 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลขององค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนตำบลลูเจิ้น เมืองเจียซิง มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Enter

ตัวแปรอิสระ	การตัดสินใจท่องเที่ยว		t	p-value	Collinearity Statistics	
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (a)	0.594	0.179	3.322	0.001		
1. สิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว	0.220	0.052	4.251	0.000***	0.535	1.871
2. ระบบขนส่งสาธารณะ	0.152	0.049	3.103	0.002***	0.635	1.576
3. คุณภาพของที่พัก	0.014	0.050	0.289	0.772	0.597	1.675
4. การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว	0.305	0.049	6.264	0.000***	0.576	1.737
5. ความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก	0.151	0.047	3.235	0.001***	0.639	1.566

หมายเหตุ : F = 63.381, p-value = 0.000^b, R=0.675, R² = 0.456, Adjust R² = 0.449

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือ องค์ประกอบการท่องเที่ยว 5 ด้าน โดยมีค่า VIF ของแต่ละตัวแปรมีค่าเท่ากับ 1.871, 1.576, 1.675, 1.737 และ 1.566 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นถึงผลการทดสอบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Enter พบว่าในภาพรวมสามารถพยากรณ์ด้านการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวจีน ได้ร้อยละ 45 โดยองค์ประกอบการท่องเที่ยวด้านการบริหารจัดการกิจกรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีนมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.305 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.049 รองลงมา คือ สิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.220 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.052 ด้านระบบขนส่งสาธารณะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.152 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.049 และด้านความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวกมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.151 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.047 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ยกเว้นคุณภาพของที่พักไม่มีอิทธิพลต่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.014 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.050

อภิปรายผลการศึกษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว ระบบขนส่งสาธารณะ คุณภาพของที่พัก การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว ความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวกและการตัดสินใจท่องเที่ยว โดยเรียงจากผลการวิจัยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับแรก คือ ด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว

พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เนื่องจากการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นย่อมทำให้ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นเหตุให้มีการมีการช่วยกันรักษาสภาพภูมิทัศน์ของสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น และสามารถอาศัยรายได้ให้กับประเทศนั้นๆ ดังแนวคิดของ Dickman (1996) กล่าวว่าสิ่งที่ดึงดูดใจจัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่จูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้นๆ โดยเฉพาะตำบลอุเจาฉะจะมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อาทิ โรงย้อมผ้าสีธรรมชาติ พิพิธภัณฑ์เจียงหนานร้อยเตียง สะพานว่านซิง หอศิลปะมุขินและพิพิธภัณฑ์ไปรษณีย์อุเจา ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมักจะมีสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง นอกจากนี้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องสร้างสิ่งจูงใจภายในสถานที่ท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นกิจกรรม และวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น และสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชม

สำหรับการตัดสินใจท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในสัดส่วนที่เท่ากันกับด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจท่องเที่ยวระดับมาก เพราะสถานที่ท่องเที่ยวในตำบลอุเจาฉะตรงกับความต้องการในการท่องเที่ยวของท่านรองลงมา คือ การค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในตำบลอุเจาฉะมีความง่ายและสะดวกในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวรวมถึงมีความคุ้มค่าทั้งด้านเวลา ความรู้สึกและเงินที่จ่ายไปท้ายที่สุดทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวของตำบลอุเจาฉะ ดังแนวคิดของ Gursoy & McCleary (2004); Wu (2006, pp.86-92) ที่นำเสนอว่าการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับ การรับรู้ความต้องการแสวงหาข้อมูลก่อนที่จะไปท่องเที่ยว การประเมินทางเลือกการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวและการประเมินภายหลังการเดินทางเพราะเป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจของนักท่องเที่ยวหลังจากมีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไปแล้ว ถ้าหากการท่องเที่ยวนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังของนักท่องเที่ยวก็น่าจะเกิดความพึงพอใจและกลับมาเที่ยวซ้ำในที่สุด แต่ในทางตรงกันข้ามหากการท่องเที่ยวไม่ไปตามที่คาดหวัง นักท่องเที่ยวก็จะไม่พอใจและไม่กลับมาเที่ยวซ้ำอีกได้เช่นกัน

รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว

พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวระดับมาก เพราะสถานที่ท่องเที่ยวของตำบลอุเจาฉะมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ทันสมัย สามารถนำเอาวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งมีกิจกรรมให้เลือกได้หลากหลายและน่าสนใจ ทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเกิดความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ รวมถึงตำบลอุเจาฉะมีความพร้อมในการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมต่างๆ ที่มีความแตกต่างและโดดเด่นกว่าเมืองอื่นๆ และสถานที่จัดกิจกรรมในวัดส่วนใหญ่เน้นด้านการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาสัมผัสวิถีชีวิตแบบแท้จริงในชุมชน ดังงานวิจัยของ Somboon, Inwang, Sukaphan, Jirasuthad & Torranin, (2015) สรุปว่าหลักการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นต้องเน้นการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวและสร้างประโยชน์ให้ผู้มีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน ทั้งที่สามารถจับต้องได้ เช่น รายได้

และที่จับต้องไม่ได้ เช่น ความสามัคคี ความหวงแหนในท้องถิ่น นอกจากนั้นการจัดการควมมีค่านึงถึงผลกระทบด้านลบที่จะส่งผลเสียต่อแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนนั้นๆ ด้วย

ลำดับต่อมา คือ ด้านระบบขนส่งสาธารณะ

พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะระดับมาก เนื่องจากรัฐบาลของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้เห็นความสำคัญของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเดินทางของประชาชนและตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากการที่มีจำนวนประชาชนเพิ่มขึ้นในพื้นที่เมือง รัฐบาลของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้มีการทดสอบระบบขนส่งมวลชนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อกำหนดวิธีการให้บริการเจริญเติบโตและความหลากหลายของประชาชนด้านเศรษฐกิจ-สังคม พร้อมกับการหาวิธีการลดปัญหามลพิษด้านสิ่งแวดล้อมและความแออัดในเมือง ดังนั้น บริบทของแนวทางการขนส่งอย่างยั่งยืน ได้แก่ ขนส่งสาธารณะ รวมถึงระบบที่เกี่ยวข้องกับจักรยานและเครือข่ายของถนนเดินเท้า เพราะเป็นส่วนสำคัญของกลยุทธ์การเจริญเติบโตของเมืองและสร้างความสะดวกสบายให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังงานศึกษาของ Department of Tourism (2017) ที่สรุปว่าเมื่อประเทศใดมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาคเอกชนจำเป็นต้องมีการจัดบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ตั้งแต่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนจนกระทั่งเดินทางกลับออกจากประเทศเพื่อสร้างความประทับใจและภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวในประเทศนั้นๆ

ด้านความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก

พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวก ระดับมาก เพราะตำบลอุเงินมีศูนย์บริการข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยวที่เป็นมืออาชีพ มีกฎระเบียบและมาตรการในการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจนและครอบคลุม อีกทั้งมีระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้ และมีพื้นที่พักผ่อนที่มีความเฉพาะของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และมีร้านค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวหาง่ายและมีป้ายแสดงชัดเจน ดังแนวคิดของ Jittangwattana (2005, pp.28-29); Dickman (1996) ที่นำเสนอว่าสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายและมีความสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวทุกคนสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญประกอบด้วยที่พักซึ่งมีคุณภาพ อาหารที่มีความหลากหลายและสถานบันเทิง การบริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สินค้าที่ระลึกของท้องถิ่นนั้นๆ ระบบการเข้า-ออกประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และโครงสร้างพื้นฐาน หากประเทศจีนมีการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างดีจนเป็นที่ประทับใจแล้วก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาใช้บริการซ้ำอีก ทำให้ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นไปอีก

ลำดับสุดท้าย ด้านคุณภาพของที่พัก

พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของที่พัก ระดับมาก โดยเฉพาะด้านราคาของแหล่งท่องเที่ยว ตำบลอุเงินมีความเหมาะสมกับคุณภาพของการให้บริการ รองลงมา คือ พนักงานในสถานที่พักสามารถตอบคำถามต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวได้ อีกทั้งพนักงานมีความพร้อมในการให้บริการด้วยความเต็มใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน และตำบลอุเงินยังมีที่พักอย่างเพียงพอและมีช่องทางการจองที่พักที่สะดวกและหลากหลายวิธี ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจในคุณภาพของที่พัก

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนตำบลอุเงิน มณฑลเจ้อเจียง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้จำแนกการนำเสนอตามผลของสมมติฐานที่มีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ดังการอภิปรายผลต่อไปนี้

ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีนมากที่สุด สนับสนุนตามสมมุติฐานที่ 4 เนื่องจากการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญในการดึงดูดใจและสร้างความตื่นเต้นให้กับนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thawinwong (2016) ที่สรุปว่าการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวควรมีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงกับประชาชนทุกคนในชุมชนและควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการ การท่องเที่ยวชุมชน เพื่อกำหนดกิจกรรมท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ด้วยการดึงภาคส่วนต่างๆ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่โดยตรงทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและชุมชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและต่อเนื่องในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอีกทั้งภาครัฐเองควรมีส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวทั้งระบบเพื่อเกิดการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

อีกทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวในตำบลอุเจ้那儿มีความหลากหลายและสถานที่ท่องเที่ยวมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ นักท่องเที่ยวชาวจีนสามารถเลือกกิจกรรมตามความต้องการของตนเองและเลือกภูมิหลังทางวัฒนธรรมของสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบ หลังจากนั้นจึงเยี่ยมชมกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Puad Mat Som & Ader (2011) ที่ได้เสนอว่านักท่องเที่ยวต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในระหว่างการเยี่ยมชม ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมากว่าการเดินทางแบบทั่วไปเพราะการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นเกี่ยวข้องกับปัจจัยดึงดูดหลายปัจจัย และปัจจัยดึงดูดนี้สามารถตอบสนองต่อปัจจัยผลักดันภายในที่เกิดขึ้นในตัวของผู้คนได้

รองลงมา คือ สิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน สนับสนุนตามสมมุติฐานที่ 1 เพราะตำบลอุเจ้那儿ได้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมโดยคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cooper & Boniface (1998) ที่กล่าวว่าสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ปลายทางซึ่งมีความสำคัญที่จะสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะต้อง ประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจความสนใจของนักท่องเที่ยว หรือมีลักษณะชวนใจให้อยากมาเที่ยวด้วยความมีเสน่ห์เฉพาะของพื้นที่หรือแหล่งวัฒนธรรมที่มีความดั้งเดิมอย่างแน่นแฟ้น

ด้านระบบขนส่งสาธารณะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน สนับสนุนตามสมมุติฐานที่ 2 ด้วยเหตุผลเพราะโครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งสำคัญเพื่อรองรับการเดินทางของประชาชนและตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากการที่มีจำนวนประชาชนเพิ่มขึ้นในพื้นที่เมือง รัฐบาลของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้มีการทดสอบระบบขนส่งมวลชนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อกำหนดวิธีรองรับการเจริญเติบโตและความหลากหลายของประชาชนด้านเศรษฐกิจ-สังคม ดังแนวคิดของ Tourism Western Australia (2008) ที่สรุปว่าสถานที่ท่องเที่ยวจะต้องมีระบบขนส่ง (Transportation) ประกอบด้วย เส้นทาง ยานพาหนะที่มีความพร้อม มีถนนคอนกรีตและถนนลาดยางอยู่ในสภาพที่ดี เข้าถึงง่าย สะดวกสบาย รวมไปถึงการเดินทางโดยวิธีอื่นๆ ที่มีความสะดวกและผู้ประกอบการขนส่ง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง

ด้านความหลากหลายของสิ่งอำนวยความสะดวกมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน สนับสนุนตามสมมุติฐานที่ 5 เพราะเป็นปัจจัยดึงดูดความสนใจในการท่องเที่ยว หากสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ย่อมก่อให้เกิด ความประทับใจ เกิดความสุขใจและซาบซึ้งในการเที่ยวชม รวมถึงบริการเสริมที่คนในท้องถิ่นเป็นผู้จัดหาขึ้นมาเอง แหล่งท่องเที่ยวปลายทางควรจัดสรรบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว หน่วยงานและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดนักท่องเที่ยว

มายังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงธรรมชาติ ซึ่งผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Marcouiller (1998, pp.131-145) ได้แย้งว่าสิ่งอำนวยความสะดวกมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยเฉพาะในกรณีของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ซึ่งการที่นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวก็จะทำให้นักท่องเที่ยวและประชาชนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรง (Power, 1988, p.56) ดังนั้นสถานที่ท่องเที่ยวควรจัดสรรบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่พักที่สวยงามและมีให้เลือกหลากหลาย มีอัตราค่าที่พักเหมาะสมกับคุณภาพ ความสะอาดและมีบริการมาตรฐานสากลรวมถึงร้านอาหารที่มีความทันสมัย นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้วจะต้องถูกสุขลักษณะ เพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจนักท่องเที่ยวต่อไป

ส่วนคุณภาพของที่พักไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน ไม่สนับสนุนตามสมมติฐานที่ 3 เพราะจุดประสงค์ที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง คือ ต้องการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวและสัมผัสกับกิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ นักท่องเที่ยวใช้เวลาทั้งวันในสถานที่ท่องเที่ยวและกลับโรงแรมเพื่อพักผ่อนในช่วงเย็นเท่านั้น นอกจากนี้หากโรงแรมหรือเกสต์เฮาส์ให้บริการที่พักคุณภาพสูงราคาที่พักก็จะสูงขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับที่พักคุณภาพต่ำที่ทางโรงแรมจัดเตรียมไว้จะทำให้ราคาที่พักถูกลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Pringprasert & Siriwong (2010) ได้กล่าวว่าการท่องเที่ยวให้ความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์ (คุณภาพของที่พัก) ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องของความสะอาดของห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวกและด้านความปลอดภัย อีกทั้งปัจจุบันการแข่งขันในอุตสาหกรรมที่พักค่อนข้างคงที่และลดลง อีกทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากนโยบายการผ่อนปรนกิจการและกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) แนวทางปฏิบัติสำหรับเจ้าของกิจการ ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ ตามโครงการของรัฐบาลในประเทศจีนรวมพลังป้องกันโรค (Clean Together) เพื่อให้ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติ ดังนั้น คุณภาพของที่พักถึงแม้จะมีคุณภาพดีและราคาอยู่ในระดับที่รับได้ก็ตาม แต่ความปลอดภัยของบุคลากรและประชาชนที่เข้ามาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวยังมีความสำคัญมากกว่า

ดังนั้น ผลการทดสอบทฤษฎี 5A's ของ Tourism Western Australia (2008) พบว่าเป็นไปตามทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นปัจจัยด้านคุณภาพของที่พักไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งมีความแตกต่างจากงานวิจัยของ Praditrod (2016) ที่สรุปว่าปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริมาณของนักท่องเที่ยวทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ผลการวิจัยนี้วิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่นอกเหนือการควบคุม คือ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนไม่สามารถตัดสินใจเดินทางข้ามในแต่ละมณฑลตามมาตรการของแต่ละพื้นที่ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะเชิงพาณิชย์

องค์ประกอบการท่องเที่ยวประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ 3.64 ดังนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องมีการปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้มีความทันสมัย มีความน่าสนใจและเป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้วยการอบรมพนักงานของสถานที่ท่องเที่ยวควรให้ความสนใจกับนวัตกรรมของกิจกรรมการท่องเที่ยวและติดตามข่าวสารบล็อก และ

แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียมีเดียด้านการท่องเที่ยวแบบอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวควรเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและให้ความโดดเด่นเพื่อให้นักท่องเที่ยวไม่น่าเบื่อในระหว่างการเดินทาง เจ้าหน้าที่ของสถานที่ท่องเที่ยวควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน (ผู้สูงอายุ/กลุ่มวัยรุ่น/กลุ่มหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน/กลุ่มที่ชอบการผจญภัยและอื่นๆ) รวมถึงมีการดูแลให้ทีมนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง

2. ช่วงของโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวควรเพิ่มมาตรการป้องกันและควบคุมตามระดับพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในสายตาของนักท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลับมาฟื้นตัวขึ้นใหม่อีกครั้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยพบว่าการบริหารจัดการกิจกรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีนมากที่สุด ดังนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมควรเน้นการพัฒนาหรือปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความแตกต่างหรือมีความโดดเด่นที่สามารถสื่อถึงอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของแต่ละตำบลของมณฑลเจ้อเจียง รวมถึงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติให้สวยงามสะอาดและมีความปลอดภัย เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายให้ตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการใช้บริการซ้ำหรือมีความภักดีในแหล่งท่องเที่ยวปลายทางไปในที่สุด

Reference

- Buhalis, D. (2000). Marketing the competitive destination of the future. *Tourism Management*, 21(1), 97-116.
- China Business Network. (2020). *CYTS releases 2019 annual report*. [Online] Available : <http://www.nmwhtv.com/xinwen/jiaodian/2020/0428/51243.html> [2020, December, 23].
- China State Council Information Office website. (2020). *Hubei Province COVID-19 Prevention Work Press Conference 46th*. [Online] Available : <http://www.scio.gov.cn/xwfbh/gssxwfbh/xwfbh/hubei/Document/1675446/1675446.htm> [2020, December, 23].
- China Tourism Academy. (2019). *The Basic Situation of the Tourism Marketing*. [Online] Available : https://www.mct.gov.cn/whzx/whyw/202003/t20200310_851786.htm [2020, December, 23].
- Cooper, C. & Boniface, B.G. (1998). *Geography of Travel and Tourism*. UK : Butterworth Heinemann.
- Department of Tourism in China. (2017). *18 Annual Report*. [Online] Available : <https://pmg.org.za/committee-meeting/27410/> [2020, December, 23].
- Dickman, S. (1996). *Tourism: An Introductory Text*. Sydney : Hodder Education.

- Embassy of the People's Republic of CHINA the Kingdom of Thailand. (2020). **Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China National Immigration Administration Announcement on Entry by Foreign Nationals Holding Valid Chinese Residence Permits of Three Categories**. [Online] Available : <http://www.chinaembassy.or.th/eng/ggl/t1818403.htm> [2020, September 25].
- Gursoy, D. & McCleary, K.W. (2004). **Travelers' Prior Knowledge and Its Impact on their Information Search Behavior**. [Online] Available : <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1096348003261218#> [2020, February, 24].
- Jittangwattana, B. (2005). **Sustainable Tourism**. Bangkok : Press and Design.
- Khan, A., Bibi, S., Lorenzo, A. Lyu, J. & Babar, Z.U. (2020). **Tourism and Development in Developing Economies: A Policy Implication Perspective**. [Online] Available : <https://www.mdpi.com/2071-1050/12/4/1618>. [2020, October, 2].
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1970). **The Method of Constructing and Attitude Scale, Theory and Measurement**. New York : John Wiley & Son.
- Marcouiller, D. (1998). Environmental resources as latent primary factors of production in tourism : The case of forest-based commercial recreation. **Tourism Economics**, 15(4), 131-145.
- Ministry of Culture and Tourism of The People's Republic of China. (2020). **Stimulate Tourists' Consumption Potential**. [Online] Available : https://www.mct.gov.cn/whzx/qgwhxxlb/hn/202008/t20200826_874358.htm [2020, December, 23].
- Ministry of Foreign Affairs and National Immigration Administration of the People's Republic of China. (2020). **In view of the current COVID-19 situation and the need of epidemic prevention and control**. [Online] Available : <http://www.chinaembassy.or.th/eng/ggl/t1818403.htm> [2021, February, 26].
- Ministry of Tourism and Sports. (2018). **Thai Tourism Strategy No. 2 Year 2017-2021**. [Online]. Available : <https://mgronline.com/business/detail/9610000051969> [2020, February 4].
- Power, T. (1988). **The Economic Pursuit of Quality**. Armonk : M. E. Sharpe.
- Praditrod, C. (2016). **Components of Tourist Attractions and Tourism Motivation Affecting to Working People's Decision Making to Travelling in Vicinity Areas**. Master of Business Administration, Graduate School, Bangkok University.
- Pringprasert, T. & Siritwong, P. (2010). The study of factors affecting the occupancy of guesthouses located within the area of Khao San road. **KKU Research Journal, (GS)** 11(3), 121-130.

Puad Mat Som, A. & Ader, B. M. (2011). Tourist satisfaction and repeat visitation: Toward a new comprehensive model. **International Journal of Human and Social Sciences**, 6(1), 38-45.

Sina, F. (2020). **There will be no Increase in Passenger Flow in the Scenic Area in 2019, and the Industry will Face a Trough in 2020**. [Online] Available : <https://finance.sina.com.cn/stock/relnews/cn/2020-04-10/doc-iirczymi5476588.shtml> [2020, December, 23].

Siriwan, S. & Suporn, S. (2003). **Modern Marketing Management**. Bangkok : Thammasarn.

Somboon, U., Inwang, K., Sukaphan, S., Jirasuthad, P. & Torranin, W. (2015). **Models of Culture Based Activities for Development of Touring Sites in Samut Songkram Province**. [Online] Available : <https://www.western.ac.th/media/attachments/2017/10/27/3.pdf> [2020, December, 23].

Swarbrooke, J. & Horner, S. (2007). **Consumer Behaviour in Tourism**. (2nd ed.). Butterworth Heinemann, The Netherlands.

Thawinwong. K. (2016). **Tourism Management for Cultural Preservation and Highlighting Buddhism Through temple stay Retreats in and Around Wat Phuket, Northern Thailand**. The Degree of Master of Political Science (Public Administration and Public Affairs) Thammasat University.

Tourism Authority of Thailand. (2020). **Summary of Research Results of the Project to Study the Situation and Opportunities to Promote Tourism in the Eco & Adventure Group**. [Online]. Available: <http://www.etatjournal.com> [2020, August 25].

Tourism Western Australia. (2008). **5A's of Tourism**. [Online] Available : http://www.tourism.wa.gov.au/jumpstartguide/totb_5Asoftourism.html. [2020, December, 23].

Wu, Q.G. (2006). **Tourism Consumer Behavior**. Beijing : Tourism Education Press.

Wuzhen Tourism Website. (2019). **Wuzhen Background Introduction**. [Online] Available : <http://www.wuzhen.com.cn/web/introduction?id=2> [2020, December, 23]

Yang, K. (2019). **Tourism Development in China**. [Online] Available : <https://www.researchgate.net/publication/337089975> [2020, December, 23].